

810

USTAWA

z dnia 21 czerwca 2001 r.

o regulacji rynku cukru.

Rozdział I

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady regulacji rynku buraków cukrowych i cukru, obejmujące produkcję i obrót następującymi produktami:

- 1) burakami cukrowymi,
- 2) cukrem buraczanym, cukrem trzcinowym w każdej formie, w tym cukrem inwertowanym,
- 3) izoglukozą,
- 4) syropem inulinowym,
- 5) melasą,
- 6) cukrem i syropem klonowym,
- 7) sztucznym miodem mieszanym lub niemieszanym z miodem naturalnym,
- 8) karmelem,
- 9) cukrami smakowymi i barwionymi,
- 10) wyśtokami i innymi odpadami z produkcji cukru,
- 11) smakowymi lub barwionymi syropami z cukru, izoglukozy i inuliny,
- 12) innymi cukrami i syropami.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) cukry białe — cukry bez dodatków smakowych lub barwników, zawierające w stanie suchym co najmniej 99,5% sacharozy oznaczonej metodą polarymetryczną,
- 2) cukry surowe — cukry bez dodatków smakowych lub barwników, zawierające w stanie suchym mniej niż 99,5% sacharozy oznaczonej metodą polarymetryczną,
- 3) producent cukru — przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193 oraz z 2001 r. Nr 49, poz. 509 i Nr 67, poz. 679) będącego posiadaczem środków produkcji umożliwiających wytworzenie cukru buraczanego,
- 4) producent izoglukozy — przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy, o której mowa w pkt 3, będącego posiadaczem środków produkcji umożliwiających wytworzenie izoglukozy,
- 5) producent syropu inulinowego — przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy, o której mowa w pkt 3, będącego posiadaczem środków produkcji umożliwiających wytworzenie syropu inulinowego,
- 6) plantator buraków cukrowych — posiadacza gruntu rolnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

który na tym gruncie uprawia buraki cukrowe na podstawie umowy kontraktacji zawieranej z producentem cukru,

- 7) rok rozliczeniowy — okres od 1 lipca do 30 czerwca roku następnego, na który dokonuje się bilansu produkcji, krajowego zużycia, zapasów, eksportu i importu cukru oraz ustala się ceny, opłaty, dopłaty, kwoty i limity, z zastrzeżeniem art. 21,
- 8) kwota A cukru, kwota A izoglukozy i kwota A syropu inulinowego — ilość odpowiednio cukru buraczanego, izoglukozy i syropu inulinowego, jaka może być wprowadzona na rynek krajowy w okresie roku rozliczeniowego,
- 9) kwota B cukru, kwota B izoglukozy i kwota B syropu inulinowego — ilość odpowiednio cukru buraczanego, izoglukozy i syropu inulinowego, jaka może być wprowadzona na rynek krajowy albo wyeksportowana z dopłatami w okresie roku rozliczeniowego,
- 10) limit A i B cukru, limit A i B izoglukozy oraz limit A i B syropu inulinowego — przyznaną odpowiednio producentowi cukru, izoglukozy i syropu inulinowego część kwot A i B cukru, izoglukozy albo syropu inulinowego,
- 11) cukier A i B, izoglukoza A i B oraz syrop inulinowy A i B — odpowiednio cukier buraczany, izoglukozę i syrop inulinowy wyprodukowane przez producenta w ramach przyznaných mu limitów A i B,
- 12) cukier C, izoglukoza C i syrop inulinowy C — odpowiednio cukier buraczany, izoglukozę i syrop inulinowy, wyprodukowane przez producenta ponad przyznane limity A i B lub przez producenta, któremu nie przyznano limitów A i B,
- 13) buraki A, buraki B i buraki C — buraki cukrowe przetworzone odpowiednio na cukier A, cukier B i cukier C,
- 14) izoglukoza — produkt uzyskany z glukozy lub jej polimerów o zawartości wagowo co najmniej 10% fruktozy w suchej masie,
- 15) syrop inulinowy — bezpośredni produkt otrzymany przez hydrolizę inuliny lub oligofruktoz, zawierający wagowo w suchej masie co najmniej 10% fruktozy w postaci wolnej lub sacharozy,
- 16) opłaty cukrowe — opłaty od ilości wyprodukowanego cukru A i B, izoglukozy A i B oraz syropu inulinowego A i B, wnoszone przez producentów i przeznaczone na pokrycie kosztów dopłat do eksportu cukru B, izoglukozy B i syropu inulinowego B,
- 17) prawo do uprawy i dostawy buraków cukrowych — uprawnienie plantatora buraków cukrowych do

dostarczenia określonej ilości buraków cukrowych do określonego miejsca odbioru przyznane przez komisję mieszaną,

18) komisja mieszana — podmiot działający przy produkcje cukru, na zasadach określonych przez Komisję Porozumiewawczą do Spraw Cukru i wykonujący zadania wynikające z Porozumienia Branżowego.

Rozdział II

Komisja Porozumiewawcza do Spraw Cukru

Art. 3. 1. Tworzy się Komisję Porozumiewawczą do Spraw Cukru, zwaną dalej „Komisją Porozumiewawczą”.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych powołuje i odwołuje członków Komisji Porozumiewawczej.

3. Komisja Porozumiewawcza składa się z 12 członków, w tym:

- 1) 6 przedstawicieli plantatorów buraków cukrowych,
- 2) 6 przedstawicieli producentów cukru

— zgłoszonych przez związki zawodowe rolników i społeczno-zawodowe organizacje rolników oraz przez producentów cukru.

4. Kadencja Komisji Porozumiewawczej trwa 4 lata.

5. Członek Komisji Porozumiewawczej może być odwołany na wniosek organizacji, której jest reprezentantem.

6. Komisja Porozumiewawcza działa na podstawie regulaminu, nadanego przez Prezesa Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia.

7. Regulamin określi w szczególności tryb powoływania i odwoływania członków Komisji Porozumiewawczej, częstotliwość posiedzeń, sposób podejmowania uchwał, a także zasady podziału kosztów działania tej Komisji.

8. Do zadań Komisji Porozumiewawczej należy:

- 1) ustalanie, w trybie przewidzianym przez regulamin, szczegółowych zasad współpracy między producentami cukru i plantatorami buraków cukrowych, które przyjmują formę Porozumienia Branżowego,
- 2) reprezentowanie interesów plantatorów i producentów cukru wobec ministra właściwego do spraw rynków rolnych, Prezesa Agencji Rynku Rolnego i innych organów administracji publicznej, a w szczególności opiniowanie:
 - a) propozycji ceny interwencyjnej cukru, ceny podstawowej buraków cukrowych oraz cen minimalnych buraków cukrowych,
 - b) sprawozdań Prezesa Agencji Rynku Rolnego dotyczących kosztów dopłat do eksportu,

c) decyzji o podziale limitów, o której mowa w art. 8 ust. 7,

d) wysokości opłat cukrowych,

- 3) określenie zakresu działania i trybu powoływania komisji mieszanej, działającej przy produkcje cukru, w skład której wchodzi w równej liczbie przedstawiciele plantatorów buraków cukrowych i przedstawiciele właściwego producenta cukru,
- 4) kontrola przestrzegania ustaleń zawartych w Porozumieniu Branżowym.

9. Porozumienie Branżowe określa w szczególności:

- 1) zasady przyznawania prawa do uprawy i dostawy buraków cukrowych dla poszczególnych plantatorów, odpowiednio do przyznanego producentowi limitu A i B cukru, oraz zasady zbywania tego prawa,
- 2) bazę dostawy i jakość standardową buraków cukrowych,
- 3) warunki produkcji i organizacji dostaw buraków cukrowych,
- 4) warunki odbioru buraków cukrowych i zapłaty za nie.

10. Treść Porozumienia Branżowego może być zmieniana na podstawie protokołów dodatkowych do Porozumienia Branżowego.

11. Porozumienie Branżowe stanowi załącznik do umowy kontraktacji buraków cukrowych, zawieranej pomiędzy producentem cukru a plantatorem buraków cukrowych, z zastrzeżeniem ust. 12.

12. Jeżeli Komisja Porozumiewawcza nie uzgodni Porozumienia Branżowego w terminie do 6 miesięcy przed dniem rozpoczęcia roku rozliczeniowego, minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia, określi treść załącznika do umowy kontraktacji zawieranej pomiędzy producentem cukru a plantatorem buraków cukrowych, rozstrzygającego w zakresie, o którym mowa w ust. 9 pkt 1—4, i zapewniającego ochronę interesów stron umowy.

Art. 4. Przy produkcje cukru działa komisja mieszana, której zadaniem jest ocena przestrzegania zasad określonych w Porozumieniu Branżowym oraz ustalanie dla poszczególnych plantatorów, wynikających z prawa do uprawy i dostawy, oznaczonej ilości i miejsca dostawy buraków cukrowych.

Rozdział III

Kwoty i limity produkcji cukru, izoglukozy i syropu inulinowego

Art. 5. Kwoty A i B cukru, kwoty A i B izoglukozy oraz kwoty A i B syropu inulinowego na dany rok rozliczeniowy określa, w drodze rozporządzenia, Rada Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych złożony, po zasięgnięciu opinii Prezesa Agencji Rynku Rolnego i Komisji Porozumiewawczej, w terminie do dnia 1 sierpnia roku kalendarzowego po-

przedzającego ten, w którym przypada początek danego roku rozliczeniowego.

Art. 6. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze decyzji, w terminie do dnia 1 listopada roku kalendarzowego poprzedzającego ten, w którym przypada początek roku rozliczeniowego, przyznaje producentom cukru limity A i B cukru na ten rok rozliczeniowy.

2. Limity, o których mowa w ust. 1, przyznawane są na wnioski producentów cukru w drodze podziału odpowiednio kwoty A cukru i kwoty B cukru proporcjonalnie do udziału limitów A i B przyznanych im przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych na kampanię 2001/2002 w kwotach A i B cukru ustalonych przez Radę Ministrów na tę kampanię.

3. Producent cukru, któremu przyznano limity A i B, jest obowiązany złożyć w Agencji Rynku Rolnego, w terminie 30 dni po zakończeniu roku rozliczeniowego, sprawozdanie z produkcji i obrotu cukrem buraczanym, obejmujące w szczególności wysokość marży przetwórczej, wydatek cukru, przychody ze sprzedaży melasy oraz koszty transportu buraków cukrowych.

4. Wzory oraz terminy składania wniosków i sprawozdań, o których mowa w ust. 2 i 3, określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Art. 7. 1. Cukier C, izoglukoza C i syrop inulinowy C wyprodukowane w danym roku rozliczeniowym muszą zostać wyeksportowane w postaci nieprzetworzonej lub w wyrobach o zawartości cukru co najmniej 20% w przeliczeniu na cukier biały, w terminie do dnia 31 grudnia roku kalendarzowego, w którym przypada koniec tego roku rozliczeniowego.

2. Producent cukru, izoglukozy i syropu inulinowego ma obowiązek przedstawiania Agencji Rynku Rolnego administracyjnych dokumentów celnych SAD w celu udowodnienia wykonania przepisu ust. 1.

3. Producent, który naruszył przepis ust. 1, obowiązany jest do wnoszenia opłaty sankcyjnej w wysokości wartości niewyeksportowanego cukru C, izoglukozy C albo syropu inulinowego C, licząc według ceny interwencyjnej cukru białego, obowiązującej w danym roku rozliczeniowym, przy zastosowaniu współczynnika 1,9 dla izoglukozy i syropu inulinowego w przeliczeniu na ekwiwalent cukru.

4. Opłaty sankcyjne, o których mowa w ust. 3, wpłacone są bez wezwania na wydzielony rachunek Agencji Rynku Rolnego i podlegają przepisom ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459 i Nr 42, poz. 475).

Art. 8. 1. Komisja mieszana przy producencie cukru, który otrzymał limity A i B na rok rozliczeniowy rozpoczynający się w dniu 1 lipca 2002 r., obowiązana jest

w terminie do dnia 1 stycznia 2002 r. przyznać plantatorom prawo uprawy i dostawy buraków cukrowych obejmujące takie ilości buraków cukrowych, jakie zapewnią wyprodukowanie cukru buraczanego w wysokości przyznanych producentowi limitów na ten rok rozliczeniowy.

2. W kolejnych latach rozliczeniowych, z zastrzeżeniem ust. 5, komisja mieszana zwiększa albo zmniejsza plantatorom prawo uprawy i dostawy buraków cukrowych co do wielkości dostaw proporcjonalnie do zwiększenia albo zmniejszenia limitów A i B cukru przyznanych producentowi na te lata rozliczeniowe.

3. Prawo do uprawy i dostawy buraków cukrowych w zakresie miejsca odbioru może być zmienione przez komisję mieszaną jedynie za zgodą plantatora buraków cukrowych.

4. Umowy kontraktacji w zakresie ilości dostarczanych buraków i miejsca dostawy obejmują przyznane prawo do uprawy i dostawy. Umowy te nie mogą naruszać zasad określonych w Porozumieniu Branżowym.

5. Plantator buraków cukrowych może przenieść swoje prawo do uprawy i dostawy buraków cukrowych na innego plantatora buraków cukrowych, w całości lub w części, jedynie za zgodą komisji mieszanej.

6. Producent cukru, który nie zawarł umów kontraktacji na dostawę buraków cukrowych w ilości odpowiadającej przyznanym limitom A i B, jest obowiązany do dokonania zapłaty za wszystkie buraki przerobione na cukier, aż do wysokości przyznanych mu limitów, licząc po cenie minimalnej na buraki A.

7. W przypadku niewykonania przez komisję mieszaną przy producencie cukru przepisów ust. 1 i 2, minister właściwy do spraw rynków rolnych, na wniosek Komisji Porozumiewawczej, może wydać decyzję o przeniesieniu niewykorzystanych limitów A i B tego producenta na rzecz innych producentów cukru.

8. Producenci cukru zobowiązani są w terminie do 1 czerwca każdego roku przedstawić Prezesowi Agencji Rynku Rolnego sprawozdanie z wykonania kontraktacji buraków cukrowych.

Art. 9. 1. W przypadku połączenia się producentów cukru będących spółkami handlowymi, minister właściwy do spraw rynków rolnych, po zasięgnięciu opinii Komisji Porozumiewawczej, przyznaje, w drodze decyzji, producentowi cukru powstałemu w wyniku połączenia, na jego wniosek, limity A i B cukru równe sumie limitów przyznanych łączącym się producentom cukru.

2. W przypadku zbycia przedsiębiorstwa produkcji cukru przez producenta cukru, minister właściwy do spraw rynków rolnych, po zasięgnięciu opinii Komisji Porozumiewawczej, przyznaje nabywcy, w drodze decyzji, na jego wniosek, limity A i B cukru równe limitom przyznanym zbywcy.

3. W przypadku likwidacji, upadłości lub zaprzestania produkcji cukru w cukrowni z innych przyczyn, limi-

ty A i B przyznane danemu producentowi cukru, który jest właścicielem tej cukrowni, minister właściwy do spraw rynków rolnych po zasięgnięciu opinii Komisji Porozumiewawczej przekazuje innym producentom cukru proporcjonalnie do wielkości przejętych wraz z plantatorami praw do uprawy i dostawy buraków cukrowych.

Art. 10. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, na wniosek producenta cukru, przed zakończeniem roku rozliczeniowego może przenieść w ciężar limitu A i B, przyznanego na następny rok rozliczeniowy, część produkcji cukru C w ilości nieprzekraczającej 20% przyznanego mu limitu A; decyzja o przeniesieniu jest decyzją ostateczną.

Art. 11. 1. Izoglucozę i syrop inulinowy wytwarza się wyłącznie z surowca pochodzenia krajowego.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze decyzji, w terminie do dnia 1 listopada roku kalendarzowego poprzedzającego ten, w którym przypada początek roku rozliczeniowego, przyznaje producentom izoglukozy oraz producentom syropu inulinowego odpowiednio limity A i B izoglukozy oraz limity A i B syropu inulinowego na ten rok rozliczeniowy.

3. Limity, o których mowa w ust. 2, przyznaje się na wniosek producentów w drodze podziału odpowiednio kwot A i B izoglukozy i kwot A i B syropu inulinowego proporcjonalnie do wielkości sprzedaży na rynek krajowy w roku kalendarzowym poprzedzającym wejście ustawy w życie.

4. Przepisy art. 6 ust. 2 i 4 stosuje się odpowiednio.

Rozdział IV

Ceny, opłaty i dopłaty

Art. 12. 1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych, złożony po zasięgnięciu opinii Prezesa Agencji Rynku Rolnego i Komisji Porozumiewawczej, w terminie do dnia 1 sierpnia każdego roku ustala na rok rozliczeniowy rozpoczynający się 1 lipca następnego roku:

- 1) cenę interwencyjną cukru białego,
- 2) cenę podstawową buraków cukrowych.

2. Cena interwencyjna cukru białego dotyczy cukru niepakowanego o określonej jakości standardowej, loco magazyn producenta cukru, załadowanego na środek transportu wskazany przez kupującego.

3. Cena podstawowa buraków cukrowych dotyczy określonego miejsca dostawy i określonej jakości standardowej i ustalana jest z uwzględnieniem ceny interwencyjnej cukru białego oraz wielkości odzwierciedlających:

- 1) marżę przetwórczą,
- 2) wydatek cukru,

- 3) przychody producenta cukru ze sprzedaży melasy,
- 4) koszty dostarczenia buraków cukrowych do cukrowni.

Art. 13. 1. Cena minimalna buraków A równa jest 98% ceny podstawowej buraków cukrowych.

2. Cena minimalna buraków B równa jest 68% ceny podstawowej buraków cukrowych, z zastrzeżeniem art. 17 ust. 5.

3. Cena minimalna buraków A i cena minimalna buraków B obowiązują dla tego samego miejsca dostawy i tej samej jakości standardowej, dla której ustalona jest cena podstawowa buraków cukrowych.

4. Producent cukru kupujący buraki cukrowe nadające się do produkcji cukru i przeznaczone do produkcji cukru obowiązany jest zapłacić:

- 1) za buraki A — cenę nie niższą niż cena minimalna buraków A,
- 2) za buraki B — cenę nie niższą niż cena minimalna buraków B.

5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia, ustali ceny minimalne buraków A i B wraz z dopłatami i opustami określonymi w zależności od odchyień od jakości standardowej.

Art. 14. 1. Producenci cukru zobowiązani są wpłacać do Agencji Rynku Rolnego składki na magazynowanie cukru. Wysokość składek na magazynowanie uzależniona jest od wartości wyptaconych rekompensat za magazynowanie.

2. Przechowujący cukier mają prawo do rekompensaty kosztów magazynowania za cukier biały przechowywany w ramach przyznaných limitów oraz cukru przeniesionego, o którym mowa w art. 10.

3. Rekompensaty kosztów za magazynowanie, o których mowa w ust. 1, dokonuje Prezes Agencji Rynku Rolnego na wniosek przechowującego cukier do wysokości środków zgromadzonych z opłat na magazynowanie.

4. Warunkiem uzyskania rekompensaty kosztów magazynowania cukru jest:

- 1) posiadanie atestowanych magazynów cukru na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) składanie sprawozdań z obrotów zapasami w trybie określonym przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego,
- 3) udostępnienie magazynów cukru w celu dokonywania kontroli przez Agencję Rynku Rolnego lub instytucję kontrolującą przez nią wyznaczoną.

5. Prezes Agencji Rynku Rolnego cofa prawo do otrzymania rekompensaty kosztów magazynowania, jeśli magazyn utraci atest lub jeśli średni stan zapasów na koniec każdego miesiąca jest niższy niż 160 ton u producentów cukru oraz 400 ton u innych przechowujących.

6. Warunki, którym powinien odpowiadać atestowany magazyn, oraz tryb i terminy wypłacania rekom-

pensat kosztów magazynowania ustali Prezes Agencji Rynku Rolnego po zaopiniowaniu przez Komisję Porozumiewawczą.

7. Terminy oraz tryb pobierania składek ustali Prezes Agencji Rynku Rolnego po zasięgnięciu opinii Komisji Porozumiewawczej w terminie do jednego miesiąca przed rozpoczęciem roku rozliczeniowego.

Art. 15. 1. Agencja Rynku Rolnego jest zobowiązana zakupić po cenie interwencyjnej cukier A i B od producenta cukru spełniającego warunki, o których mowa w art. 14 ust. 4.

2. Agencja Rynku Rolnego sprzedaje cukier na rynku krajowym po cenach wyższych niż cena interwencyjna.

3. Prezes Agencji Rynku Rolnego, po wyrażeniu zgody przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, może podjąć decyzję o sprzedaży cukru z zapasów Agencji po cenie niższej lub równej cenie interwencyjnej z przeznaczeniem na paszę dla zwierząt.

4. Prezes Agencji Rynku Rolnego określi zasady dokonywania zakupów interwencyjnych cukru białego, obejmujące w szczególności:

- 1) minimalne wymagania co do jakości i ilości cukru oferowanego Agencji,
- 2) dopłaty i opusty związane z odchyleniami od jakości standardowej,
- 3) warunki i procedury przejęcia cukru przez Agencję.

Art. 16. 1. Eksporterzy mogą uzyskać dopłaty do eksportu cukru B, izoglukozy B, syropu inulinowego B, a przetwórcy cukru do przerobu cukru na cele niespożywcze.

2. Całkowita wartość dopłat, o których mowa w ust. 1, pokrywana jest z opłat cukrowych, o których mowa w art. 17 ust. 1, wpłacanych przez producentów cukru buraczanego, izoglukozy i syropu inulinowego do Agencji Rynku Rolnego.

3. Prezes Agencji Rynku Rolnego przed zakończeniem roku rozliczeniowego określa:

- 1) ilość cukru A i B, izoglukozy A i B oraz syropu inulinowego A i B wyprodukowanych w danym roku rozliczeniowym,
- 2) przewidywaną ilość cukru A i B, izoglukozy A i B i syropu inulinowego A i B wprowadzonych na rynek krajowy w danym roku rozliczeniowym,
- 3) przewidywaną ilość cukru buraczanego przetworzonego na cele niespożywcze,
- 4) nadwyżkę cukru i izoglukozy oraz syropu inulinowego, które powinny być wyeksportowane przez odjęcie ilości, o której mowa w pkt 2, od ilości, o której mowa w pkt 1,
- 5) wysokość dopłat do przewidywanego eksportu 1 tony cukru w odniesieniu do danego roku rozliczeniowego,
- 6) wysokość dopłat do przewidywanego przerobu 1 tony cukru na cele niespożywcze,

7) całkowitą wysokość dopłat eksportowych i dopłat do przerobu cukru na cele niespożywcze wynikających z pomnożenia ilości, o których mowa w pkt 3 i 4, przez średnie dopłaty, o których mowa w pkt 5 i 6.

Art. 17. 1. Producenci cukru buraczanego, izoglukozy i syropu inulinowego zobowiązani są wpłacać do Agencji Rynku Rolnego opłaty cukrowe wynoszące 2% ceny interwencyjnej w odniesieniu do cukru A oraz do 32% ceny interwencyjnej w odniesieniu do cukru B, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4. W przypadku izoglukozy i syropu inulinowego opłatę przelicza się na ekwiwalent cukru przez zastosowanie współczynnika 1,9.

2. Środki pochodzące z opłat cukrowych wpłacane do Agencji Rynku Rolnego na wydzielony rachunek przeznacza się w całości na dopłaty, o których mowa w art. 16 ust. 1.

3. W przypadku gdy ustalona wartość opłat, o których mowa w ust. 1, nie została całkowicie wykorzystana, Prezes Agencji Rynku Rolnego obniża ją w następnym roku rozliczeniowym o wielkość wynikającą z wartości niewykorzystanej kwoty.

4. W przypadku gdy ustalona wartość dopłat, o których mowa w art. 16 ust. 1, dla danego roku rozliczeniowego nie jest całkowicie pokryta przez opłaty, o których mowa w ust. 1, od producentów pobierane będą dodatkowe opłaty. Dodatkowa opłata ustalana jest dla każdego producenta cukru, izoglukozy i syropu inulinowego przez wprowadzenie do całkowitej sumy należnej ze strony producenta cukru, izoglukozy i syropu inulinowego w bieżącym roku rozliczeniowym współczynnika, który zostanie ustalony jako stosunek kosztów dopłat do sumy opłat cukrowych za ten sam rok rozliczeniowy pomniejszony o 1.

5. W przypadku zastosowania dodatkowych opłat, o których mowa w ust. 4, zostanie skorygowana cena minimalna buraków B, o której mowa w art. 13 ust. 2, z użyciem tego samego współczynnika. Skorygowana cena zostanie ustalona przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego do dnia 15 października danego roku rozliczeniowego.

6. Tryb oraz terminy pobierania opłat ustali Prezes Agencji Rynku Rolnego po zasięgnięciu opinii Komisji Porozumiewawczej.

Rozdział V

Obrót z zagranicą

Art. 18. 1. Obrót z zagranicą produktami wymienionymi w art. 1 wymaga uzyskania zezwolenia na przewóz tych towarów na polski obszar celny lub ich wywóz z polskiego obszaru celnego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, maksymalne ilości produktów wymienionych w art. 1, którymi obrót z zagranicą nie wymaga uzyskania zezwolenia.

3. Rada Ministrów ustala cło na importowany cukier na poziomie, który gwarantuje utrzymanie krajowych cen na pakowany cukier, na poziomie wyższym od ceny interwencyjnej.

4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze decyzji, wydaje i odmawia wydania zezwolenia oraz cofa wydane zezwolenia.

5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory wniosków stosowane w postępowaniu o wydanie zezwoleń, o których mowa w ust. 1, wraz z listą dokumentów i niezbędnych informacji, które muszą być załączone do wniosku,
- 2) wzory zezwoleń,
- 3) sposób i tryb ewidencjonowania wydawanych zezwoleń,
- 4) wzór sprawozdania i tryb składania sprawozdań z wykorzystania zezwolenia.

Rozdział VI

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 19. W ustawie z dnia 26 sierpnia 1994 r. o regulacji rynku cukru i przekształceniach własnościowych w przemyśle cukrowniczym (Dz. U. Nr 98, poz. 473, z 1996 r. Nr 152, poz. 724 i z 1997 r. Nr 121, poz. 770) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule ustawy skreśla się wyrazy „regulacji rynku cukru i”;
- 2) skreśla się art. 1, art. 1a pkt 1, 2, 5 i 6, art. 2—4a, art. 10 i art. 13;
- 3) w art. 1a w pkt 3:
 - a) w lit. a) po wyrazach „poz. 561),” dodaje się wyrazy „oraz ich następców prawnych,”
 - b) w lit. b) po wyrazach „poz. 110),” dodaje się wyrazy „oraz ich następców prawnych,”;
- 4) skreśla się art. 5.

Rozdział VII

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, działając w imieniu Skarbu Państwa, przeprowadzi niezwłocznie połączenie Spółek Cukrowych utworzonych na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 19, oraz spółek, o których mowa w art. 7 ust. 2 ustawy powołanej w art. 19, w których Skarb Państwa i Spółki Cukrowe posiadają łącznie 100% akcji w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy i utworzy z nich, w trybie art. 492 § 1 pkt 2 Kodeksu spółek handlowych, spółkę akcyjną, zwaną dalej „Krajową Spółką Cukrową”.

2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, działając w imieniu Skarbu Państwa, wniesie na podwyższenie kapitału Krajowej Spółki Cukrowej wszystkie będące w posiadaniu Skarbu Państwa akcje Spółek

Cukrowych utworzonych na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 19, i spółek, o których mowa w art. 7 ust. 2 ustawy powołanej w art. 19, które nie podlegają połączeniu w myśl ust. 1. Do rozporządzania akcjami cukrowni, polegającego na wniesieniu ich na podwyższenie kapitału Krajowej Spółki Cukrowej, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 118, poz. 561 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 32, poz. 184, Nr 98, poz. 603, Nr 106, poz. 673, Nr 121, poz. 770, Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 40, poz. 400 i Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 15, poz. 180, Nr 26, poz. 306, Nr 31, poz. 383, Nr 60, poz. 703, Nr 84, poz. 948 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 63, poz. 637, Nr 72, poz. 745 i Nr 76, poz. 807).

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, program prywatyzacji Krajowej Spółki Cukrowej oraz tryb zbywania akcji wyłącznie dla plantatorów buraków cukrowych związanych umowami kontraktacji buraków cukrowych z Krajową Spółką Cukrową i pracowników Krajowej Spółki Cukrowej, w drodze zaproszeń do rokowań skierowanych do nich lub do ich pełnomocników. Zapłata za akcje może być dokonywana w ratach. Do zbywania akcji nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. Nr 118, poz. 754 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 107, poz. 669 i Nr 113, poz. 715 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 702 i 703, Nr 94, poz. 1037, Nr 103, poz. 1099, Nr 114, poz. 1191, Nr 116, poz. 1216 i Nr 122, poz. 1315) oraz ustawy, o której mowa w ust. 2.

4. Plantatorzy buraków cukrowych i pracownicy przemysłu cukrowniczego w miejsce uprawnień do nieodpłatnego nabycia akcji, uzyskanych na podstawie art. 8 ustawy, o której mowa w art. 19, nabywają odpowiednio prawo do nieodpłatnego nabycia akcji Krajowej Spółki Cukrowej. Przepisy Kodeksu spółek handlowych o zamianie akcji stosuje się odpowiednio.

5. Akcje nabyte w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 3 lub nabyte z nowych emisji akcje bez wyłączonego prawa głosu mogą być zbywane wyłącznie innym plantatorom buraków cukrowych związanych umowami kontraktacji buraków cukrowych z Krajową Spółką Cukrową i pracownikom Krajowej Spółki Cukrowej albo mogą być nabyte przez Krajową Spółkę Cukrową w celu umorzenia. Akcje nowych emisji Krajowej Spółki Cukrowej mogą obejmować wyłącznie plantatorzy buraków cukrowych związani umowami kontraktacji buraków cukrowych z Krajową Spółką Cukrową lub pracownicy Krajowej Spółki Cukrowej, lub mogą być nabyte przez inne osoby wyłącznie w formie akcji z wyłączonym prawem głosu.

Art. 21. 1. Pierwszym rokiem rozliczeniowym w rozumieniu ustawy jest okres od dnia 1 października 2002 r. do dnia 30 czerwca 2003 r.

2. Akty wykonawcze dotyczące pierwszego roku rozliczeniowego, o których mowa w art. 5 i art. 12 ust. 1, zostaną wydane do dnia 15 października 2001 r.

3. Decyzje dotyczące ustalenia limitów produkcji na pierwszy rok rozliczeniowy, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 11 ust. 2, zostaną wydane do dnia 30 listopada 2001 r.

Art. 22. 1. Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa do dnia 31 marca 2002 r. dokona końcowego rozliczenia i przekazania dopłat producentom cukru do wyeksportowanego cukru w kwocie B w 2001 r. Dopłaty te będą realizowane przez Agencję do wysokości środków zgromadzonych na wydzielonym rachunku Agencji, pochodzących z opłat wnoszonych przez podmioty nabywające cukier od producentów cukru na zapotrzebienie rynku krajowego, w okresie od 1 stycznia 2001 r. do 31 grudnia 2001 r., powiększone o niewykorzystane środki na dopłaty producentom cukru w okresie od 1 stycznia 2000 r. do 31 grudnia 2000 r.

2. Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa prześle na rachunek Agencji Rynku Rolnego,

o którym mowa w art. 17 ust. 2, środki niewykorzystane w 2001 r. na dopłaty do eksportu cukru w ramach kwoty B.

3. Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa prześle posiadaną dokumentację dotyczącą opłat i dopłat do eksportu cukru Agencji Rynku Rolnego w terminie do dnia 30 września 2002 r.

Art. 23. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 17 i 22, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.,
- 2) art. 19 pkt 1—3, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2002 r., i art. 19 pkt 4, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*